

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iohannis de trittenhem abbatis spanhemensis ordinis
sancti benedicti de obseruantia burßfeldensi. liber
lugubris. de statu et ruina monastici ordinis**

Trithemius, Johannes

[Mainz], [nach 11.IV. 1493]

Qua[m] necessaria foret diligens reformatio monasterior[um] in nostra
prouincia. Cap[itulum] ix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31359

regularis obseruantie disciplinā ut debuerat conuenire. Quid dicā? Laudo conuentū: sed deformitatem in suis reprehendo. Nam propter cōfusionē ordinis: p̄sentia vilescit vnitatis. Exterior habitus indicat: q̄ vitā multoꝝ interior amictus reprehendat. Ceteri patres offendit nō medio criter, p̄uinciale capitulū morū habituumq; ista dispartias: qđ ob eam causam noscitur institutū: ut p̄ omibꝫ vite seruaretur equalitas. Exterior em̄ discordia: interioris discordie indicium est. Ut ergo in obseruantia regularis discipline simus vñanimes: studeamus habitu et tonsura in primis esse conformes.

Habitus

Quā necessaria foret diligens

reformatio monasterioꝝ
in nostra prouincia.

Cap. ix.

Clam necessaria sic diligens reformatio monasterioꝝ in nostra prouincia vosipi o patres cognoscitis: qui statū monachorū hui⁹ tem⁹ poris nō ignoratis. Notū vobis noui: quan tis laboribus: expensis et sudoribus patres ordinē nřm olim reformatarint: de quibus monumenta et pauca et des bilia nostra etate inuenimus. Inter om̄es autē reforma cōnes ordinis nostri in nr̄a p̄uincia tres p̄ ceteris nos uissime claruerūt: videlicet castellensis a castello, mellicen sis a mellico: burſfeldensis a burſfeldia sortita nomen: que omnes sicut in principio feruebāt: ita paulatim de pescentes fini a propinquāt. Nam prime due quasi cōfecte senio in paruū numerū contracte sunt: ultima vero que et posterior est: qz adhuc iunior: etiā videtur esse cōstantior. Que et ipsa nihilominus iam in quibusdā mēbris suis videtur cepescere: et ad laxitatē vite prioris rur sum declinare. Sic olim reformatio cluniacensis toto no ta in orbe: dum in longū latūq; se transtulit: quasi viribus ex dilatacōne amissis paulatim defecit. Proverbio nāq; dicitur. Omne qđ veteras est: prope interitū est. Reformatio em̄ quātumcūq; celebris vel sancta fuerit: nisi

Reformatio =
nos fr̄g T.

longe breve =
Prouincialis

E iij

53
p sollerclam plato p sepe renouetur: paulatim evanescit:
Quāto em̄ crescit ex tpe: tāto minuitur in feruore. Dece-
dētibus nāq̄ his q̄ ordinis zelum in ope demonstrarūt:
abbates noui post eos surrexerūt: q̄ reformacōis sanctū
feruorem negligentes: in pristinas deformitates relapſt
sunt. Et ut viciniora tangamus: vbi est illa reformatio:
quā nicolaus chusensis cardinalis atq̄ legatus incredibi-
lī zelo inchoauit? Ubi sunt illa iuramenta terribilia om-
niū abbatiū nře, p̄uincie: quibz se ad obseruantia regula-
rem in manus eiusdē cardinalis: ante arā sancti stepha-
ni herbipolis obligarūt? Ubi est pmissa obseruantia rea-
gularis? Ecce patres centum vigintiseptē abbasias sub
vñō habetis capitulo: de quibz ex tribus īā dicitis obser-
uantibz. vix septuaginta sub reformatōne permanerunt.
Sūt tamen nō dubito qui se putat optime reformatos:
sed cōuersatio negat. Ultimā attenderent abbates cōmis
nationē sancti legislatoris nři sep̄uis iteratam: qua regia
men animarū exactissime rationi dicit obnoxii. Ultimā
creditas sibi oues ad pascua vite celestis cōpellerent: ne
ipi cū ouibus in eternū perirent. Vlde cōversationē tā
abbatiū q̄ monachoz sine lege honestatis monastice in
circuito sumantē: de qua cognita mihi loqui pudor est:
audire vobis o patres colendissimi horror. Tria em̄ vo-
ta religionis (que ob sui excellentiā substancialia dicunt)
nō minus curant: q̄ si obseruare nunq̄ pmissent. Qia
cōfundūt: om̄ia temerant: om̄ia p̄sumūt. Si ad diuinū &
cultū respiciamus: tā cōfuse: tā inordinate: tā dissolute
illū pficiūt: vt nec verba sensum: nec debitū melodia res-
sonet tonum. Om̄is em̄ eruditōnis bonarū artiū exper-
tes sunt: ita vt eoz que canūt nihil penitus intelligent.
Unde sit vt sine affectu: sine deuocōne, sine sapore inter-
ne dulcedinis: horas nō tam p̄soluant. q̄ cōfundant ca-
nonicas. In eoz manibus codex diuine scripture nūq̄
aspicitur: sermonis edificatorij ratio nunq̄ assumit: de
morū institucōne nunq̄ ratio habetur. Dies obscenis ru-
moribus tota cōsumitur: ludis et comediacōibus om̄e.

2. Formatio
N. r. l. C. M.
S. n. i. c. a. d. u.
t. y.

Iuramenta
abbatum

Matt. 7.
Act. 24.
10.
P.
20.

Tunc Tunc
fatu

Tria bona
2. 1. 8. cor. 1.
Act. 6. 54.

Ignorantia
libraria

2. 1. 8. obfusca

54

tempus mancipatur: nulla vnoꝝ de reformatione mentis
cio habetur. Sénit inuicē discordantū rabies: et inter
capas, p[re]ce rupta cenobiū lege cōtempta: litibus uig[il]at
insanū. Hasta illic et gladius et arcus presto sunt: ut nō
cenobium credas sed bellantiū qđ cernis defensorū.
Testes sue p[ri]oratis: contra statuta: cōtra iura: cōtra
regulā: dōmus separatas singuli inhabitant: in quibus
non monachoz studia sed clericoz exercent. Dēum nec
timent: nec amant: de futura vita nihil cogitāt: quippe
qui causas anime postponūt voluptatibus carnis. Res
gulam monachoz nō legūt: statuta nō aduersūt: patrū
decreta cōtemnūt. Clotū paupertatis spernunt: castitatis
nesciūt: obēdientie vilipendit. Et utinam quia casti esse
rēnuūt: cōtinentes saltem esse dignarentur. Sumat stero
cora vicioꝝ in circuitu: et qđ om̄es norunt nos soli qui
emēdere uibemur ignoramus. Quid multis yrar[um]. Tam
plura: tam magna: tam varia: contra regulā sancti bene
dicti cōmīcūt illīcta: ut facilius existimem a nouo mon
achum instituere: qđ istoz posse vitā emendare. Eilem
monastice honestatis iniuolatū apud illos p[ro]seuerat: sed
omnia neglecta: omnia spreta. omnia contempta. et lace
ra iacent. Ira. rix. dissensiones. inuidie. detractiones. ma
ledicta iuramenta. oꝝprobria. hisq[ue] similia: non iudican
tur apud illos esse peccata: quia cepit esse licitū qđ pub
licum est. Uichis locus patet atcz criminibus: virtus so
la nō meretur accessum. Rident si quis de penitentia con
ram eis ceperit habere sermonē: et sicut mantuanus ait.
superos: acherontaꝝ spernunt: nullus de supplicio men
tis: de iudice timor nullus est. Cerneret apud eos quasi
in scaturigine omniū vicioꝝ abundare superbiā: qua[si]a
ciā: libidinē: īgluuiem: aēcidia: irām: odiū: omnēq[ue]
voluptatē carnis: quā si possunt a p[re]rehendere gaudent.
si nō possunt. tamen sedulo cōcupiscunt. Computuerūt
sumēta in stercore suo: et veluti racōne amissa ad peniten
tiā nō volūt reuocari. Q[uod] bonē deus ad quācā calamitatē
falso. j.

E. iiiij

Qui affinib[us]
a genit. familiā
hanc p[ro]p[ter]e
fuit. Vnde ob
Econis suū dicitur
18. Ad h[ab]itū libro
de idoneis uis
formatoris arti
culo 1. folio
204. 2.

P[ro]m[ulg]at[us]
P[ro]monstrat[us]
P[ro]veniat[us]

55
39 deductus est ordo quondam excelsus: qui omnibus potuit
merito preferri ordinibus. O sancte pater benedicte: qui
olim tam sollicitus fuisti pre religione tua: cur nos in fine de-
seris? Cur ad hereditatem tuam non respicis? Quare ordini
tuo iamiamque labenti non succurris? Numquid cura illius
abiecisti? Aut filios tuos abominata est anima tua?
Succurre: subueni: fer auxilium: quod nunquam fuit religio tua
tam gravibus circumdata malis. Ecce a mundi amatoris
bus foris destruitur: eccce a monachis pueris intus la-
ceratur: ut quid maioris sit criminis nemo facile possit
discernere: cenobia in manus secularium cleroꝝ transfer-
ri: an sub manibus tam sceleratoꝝ monachoꝝ diuicius
haberi. Heu pater sancte quod dicam? Tu abba... uon-
dam instituens circa monachos infirmos precepisti esse
sollicitos: iam pastoribus nulla de omnibus cura est: de
animatorum salute diligentia nulla: omnes que sua sunt que-
runt: non que Iesu Christi. Ecce filii tui pater zelum habentes
succurrere cupiunt: sed nihil proficiunt: malorum temeritati
prepediti. Quis inter hec vero subueniat? Episcopus?
3 Sed sua curat: sua querit: nostra despicit. Princeps?
Sed fauore vendit: disciplinam respuit: temporalia ques-
rit. Nemo est quod doleat super cōtritione ordinis tui: nemo
qui subueniat: nemo qui auxiliū impendat. Omnes qui
possunt eum instaurare negligunt: alij quod zelum discipline han-
bere videntur subuenire conātur sed nequeunt. folio 8.
Abbates: qui omnium malorum in cenobitis viris estis occa-
sio: quod vanitatibus dediti: monachos delinquentes non
statim corripitis: quod duram damnacōnis sententiā accipie-
tis. Vobis (credite mihi) vobis imputabitur monacho-
rum vestrorum damnatio: qui rectores eorum positi: mores
instituere neglexistis. Cle vobis. Melius esset si abbates
nunquam fuissetis. Vlos auaricie et libidini vacantes opus
domini negligitis: curam animarum despiciatis: de obseruantie
semita nihil cogitatis. Qui via monachorum debetis cor-
rigere: via cōmittitis: et ne arguantur vera: dissimula-
tis aliena. Cernitis o patres ornatissimi: quod sit ordinis.

Abbates ab
Lundis
42
vanitas

Vy
auaricie

vestri statutis: qui abbates: qui monachi: quoniam q̄ coro
rigant improbos desunt: soli apud illos qui corrigitur
occurrit. Quid ergo morā facitis? Quare de reformas
cōne taliū nō cogitatis? Cur monachoz̄ iniqua studia
non cohercetis? Hōs cōfundit illoz̄ diffamia: nos scan
dalizant illoz̄ exempla: quoniā quo numero sunt plures:
eo creditur a nescientibus actione potiores. Exsurge
patres quoniā dies et breves et mali sunt: reformato p
viribus ordinē deformatū: erigite deiectum: instaurate
collapsum. Nisi em̄ eito a prossueritis remedium: graue sen
tietis in breui detrimentū. Monachi naneq; dissoluti et
regularis discipline inimici: ad peiora semp aspirant: et
ne in ordine saluentur: illū deserere laborant. Habetis p
reformatione inchoanda uiris auxilia: habetis regulā:
habetis statuta: hoc solū a vobis requiritur: ut illa pra
cticetis. Si ergo diligitis ordinē vestrū: immo q̄ diligi
tis: nolite negligere: nolite tardare: quia maxima vrget
necessitas: cū pueroz̄ monachoz̄ ubiq; psumat impie
tas. Ecce diuites mudi bona cenobioz̄ violenter rapūt:
eccē possessiones ordinis auaricie cultores inuadūt: ecce
abbacias sancti benedicti in cōmendas clerici seculares
acciūt: que omnia nō fierent: si in obseruātia regulari
abbates et monachi pseuerassent. Nobis ergo impute
mus qđ patimur: q̄ maloꝝ temeritatibus nō a principio
reluctamur. Nobis inquā hec culpa iuste ascribitur: qui
nostris cōmodis intenti ordinis damna velut aliena nō
curamus. Exsurgamus ora patres: exsurgam⁹ vel sero
tandem post tot damna: tot pericula: tot animarū pdia
tionē: et faciamus qđ in nobis est: dei misericordiā de
reliquo postulātēs: vt nostrū defectū suppleat: zelū diri
gat: conatus sarctos pficiat. Et si totū ordinē ad vnitā
tem bone cōuersationis nō valemus reducere: studeam⁹
eos saltem qui in nostra priuicia sunt monachos, p posse
reformare. Qd si nō potest omnimoda cōformitas haben
ti in omibz: in tribus saltē reformētur substancialibz: sine
quibus vita monachoz̄ nihil aliud censenda est: q̄s anis

diffamia
Scandal
1. Paral. 2. Job. 7. 9
Sal. 1. Proverb. 14
78. 9.

Q̄d sic
quibus et fort
fratris fuit
ne leq.

Exsurgam⁹
ordinis

701 13

Trin. sublatentia

No. b.

*reformatio
de abbatis
tripuncta*
50
Uicarius

me infidelis turpe prostibulū. Reformatio autē ab abba
tibus incipienda est: et in monachos deinceps continu
anda. Nisi enim pastor ad sinceritatem reductus fuerit:
onum sanitas diu nō durabit. Ulgo nāq̄ dicitur. Dū
caput egrorat cetera mēbra dolent. A capite igitur om̄is
ornatus corporis inchoandus est. Sunt quidā abbates
deformati: qui ad reformationē monachos suos velint
cōpellere: sed īp̄i obseruātie regulari: nec in minimo vo
lunt subiacere: odio habentes in se bonū qđ in alijs dili
gūt: et qđ subditos phibent: p̄ se facere non erubescunt.
Talibus o patres nolite considere: īp̄i sūlit em̄ qui nos
confundūt: visitationes spernūt: decteta capituloꝝ con
temnūt. Faciat nos experientia cautos: quos zelus alio
quando sine scientia fecit penitentes.

Qd visitatores ad reformatio nem ordinis nostri debeant esse solliciti.

Cap. E.

*Duglos visitatoꝝ
roficiendi*

doctrina

lure 4.

v Is autem reformatōnis maxima: penes inn
dustriam visitatoꝝ posita est. Idcirco dicitur
in cōstitutionibus patrum: vt ad visitacōnis
officium viri deputentur idonei: qui verbo et
exemplo ad honestatē cōversationis visitandos efficaci
ter possint instruere. Optinet enim visitatorem doctū esse
lege diuina: op̄tret sanctū et irrephensibilem esse vita:
vt verbo dociles: exemplo instruat p̄tinaces. Nam vñ
sine altero in rectore animarū non sufficit. Si em̄ ideota
fuerit: quomodo alios informabit? Si cōversatio bone
actionis exemplū visitandis nō prebuerit: quomodo ad
reformationē eos coartabit? Audiet sane obiectū puer
bū quo dicit. Dēdice: cura teipm. Nec īmerito. Enī
uero qua p̄sumptione duceris o visitator polilogie: vt re
formare alios temptes: qui adhuc in deformitate p̄pria
taces. Gordibus vicioꝝ pollutus es: et alios mūdare
poteris? Crede mibi non dabit spiritus sanctus virtutē